

Apologia de la Televisió Psíquica

MAIG DE 1994. NÚM 8

REVISTA DEL CENTRE DE LECTURA DE REUS

13

A. MATEU & VILARTAGUES VIDAL

No cal que pugem al terrat per bellugar la parabòlica per veure si aconseguim connectar amb les emissions de la Televisió Psíquica. Tornarem a pixar fora de test. Ara que Ian Curtis fa anys que es podreix després de penjar-se i deixar que Joy Division es convertís en New Order -o com aprendre a ballar sota les bombes de la postguerra freda- i ara que Pet Shop Boys amaren les discoteques i els humits capvespres de les tardors amb les seves lletanies homoestoiques. Ara, ara és l'hora de descobrir la Televisió Psíquica: Psychic TV.

L'Antic Testament

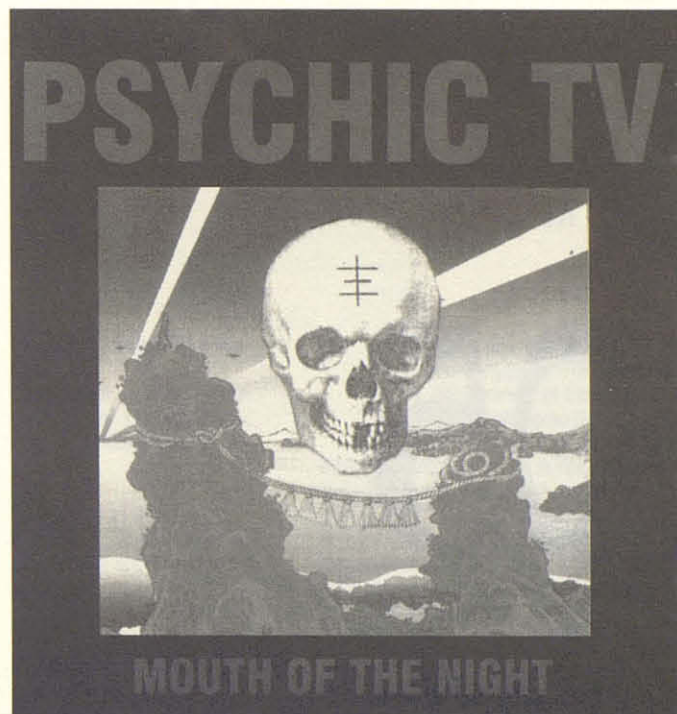
Al principi fou Throbbing Gristle. I va ser *Música industrial per a gent industrial*. Throbbing Gristle va ser el grup profeta de la música industrial. Durant uns cinc anys (1976-1981) va emplenar de misticisme radical i compulsiu el món de la música: discos plens de sorolls, visites adoratrius a Auschwitz, postures i actituds autoritàries i paramilitars, concerts de tota mena (de sorollistes a soporífers)... Throbbing Gristle va ser el primer i d'on van beure, suavitzant postures, actituds i músiques, tota la patuleia de grups tecno. La visió grisa d'una vida encara més grisa. P.e., un disc com *20 Jazz Funk Greats* no és res més que l'àpex que amaga la incomprensió de quan va ser editat i la joia que és quinze anys després d'haver vist la llum. Throbbing Gristle va tenir, si més no, tres fills reconeguts a partir de la seva dissolució: Coil (¿com es pot sobreviure sense haver escoltat *Love's Secret Domain?*), Chris and Cosey (discos i vídeos sense cap limitació) i Psychic TV.

El Nou Testament

Psychic TV (PTV) va néixer com un grup on dos dels ex-components de Throbbing Gristle podien continuar dient la seva.

De primeres, la gent de PTV van fundar una mena d'associació amb fins lucratiu i no tan lucratiu: Temple of the Psychic Youth; i també el grup musical. PTV va aconseguir un excel·lent contracte amb la multinacional WEA, que va veure com aconseguir pasta gansa amb *música radical*; però ben poc van aguantar als de PTV, perquè WEA els va rescindir el contracte després de dos elapés on es barrejen *música clàssica*, tendres rocks, balades sentimentals i lladrucs de gossos llops. A partir d'aquí, i ja que PTV va veure incrementat el seu patrimoni amb la indemnització del patró, va començar l'autoedició de tota mena d'elapés. Per fer-se una idea, algú diu que el grup apareix en el Guinness com el grup de rock que més discos ha editat en un any: 23, tots ells en directe i publicats el dia 23 de cada mes. La línia musical de PTV segueix pel mateix camí: radical, estranya, fascinant, incompresa. Però cap a 1986 hi ha canvis. A més de l'entrada i la sortida de membres de PTV, Genesis P-Orridge, l'ànima de PTV, se sent obsessivament atret per l'stone Brian Jones. Neixen, doncs, un grapat de discos senzills que descobreixen el pop i una nova manera de veure la música per part de PTV. Dos anys després, l'Acid House fa de les seves per Londres i PTV cau de genolls a terra en veure *la darrera frontera: els diners* -com diuen ells mateixos- i una nova manera d'arribar a la gent -i d'influir-la. Ens trobem amb *Tekno Acid Beat*: música acid radical (*HARD: Hard Acid Rock Dance*), sense cap mena d'escrúpols i que amb el pas dels anys ha anat derivant cap a la publicació d'obres cabdals com *Towards The Infinite Beat* (la Bíblia que va dels 80 als 90) i la col·laboració de PTV amb grups de tota mena i de tot arreu declarats amants del rock més avantguardista i més brutal de l'*underground* d'arreu: Jack the Tab i Ultrahouse: The LA Connection.

Ara, després d'un any i escaig de l'entrada i el posterior espoli d'Scotland Yard a la casa de Genesis P-Orridge i el seu exili gens voluntari a la costa californiana,

comencen a reeditar-se les velles obres de PTV més cavernícola, es recopilen els seus discos senzills i es publica el seu darrer CD: *Peak Hour*, o com fer-se adult sense perdre un bri d'originalitat, o com assumir la barreja d'un-no-sé-què.

Raneres

- Dream Less Sweet (1982, CD reeditat el 1992 per Some Bizarre)
- City ov Paris (1988, CD d'un concert de PTV editat el 1991 per Temple Records)
- Joy (1988, vídeo d'un concert de PTV editat per Jettisoundz Video)
- Towards The Infinite Best (1990, CD editat per Temple Records)

Refugis

- Jettisoundz Video
PO Box 30 Lytham St. Annes FY8 1RF England
- Rough Trade
130 Talbot Road, London W11 1JA England
- Temple Records
PO Box 227, Brighton, Sussex BN2 3GL England
- Wax Trax Records Inc
1659, N. Damen Ave. Chicago, Il. 60647 USA